

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 496/2537

พนักงานอัยการ กรมอัยการ โจทก์ โจทก์ร่วม โจทก์ นาย ชู เกียรติ ไพศาลอัมพวงษ์ โจทก์ บริษัท ไทย เซ อีวีเอส
ทัวร์ และ การท่องเที่ยว จำกัด กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 654, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำนวนเงินต้นในสัญญากู้ยืมเงิน ได้รวมดอกเบี้ยเกินอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้ด้วย การที่จำเลย
ส่งจ่ายเช็คเพื่อชำระหนี้ดังกล่าว จึงเป็นเช็คที่มีมูลหนี้ผิดกฎหมายไม่อาจบังคับชำระได้รวมอยู่ด้วย
แม้ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็คนั้น จำเลยก็ไม่มี ความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วย
ความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คพ.ศ. 2497 มาตรา 3

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้อง ขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.
2497 มาตรา 3 และนับโทษจำเลยที่ 2 และที่ 3 ต่อจากโทษของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ในคดีอาญา
หมายเลขคำที่ ข.598/2533 หมายเลขแดงที่ ข.4553/2533, ข.5674/2532 ของศาลชั้นต้น และ
นับโทษจำเลยที่ 2 ต่อจากโทษของจำเลยที่ 2 ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ข.5056/2533 และ
หมายเลขคำที่ ข.3690/2532ของศาลชั้นต้น จำเลยทั้งสามให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ 2 และที่ 3 รับ
ว่าเป็นบุคคลเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ ระหว่างพิจารณา นายชูเกียรติ ไพศาล
อัมพวงษ์ ผู้เสียหายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า
จำเลยที่ 1 และที่ 2 มีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.
2497มาตรา 3 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ให้ลงโทษปรับจำเลยที่ 1เป็นเงิน
80,000 บาท จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 10 เดือน ถ้าจำเลยที่ 1 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29นับโทษจำเลยที่ 2 ต่อจากโทษของจำเลยที่ 2 ในคดีอาญา
หมายเลขแดงที่ข.5674/2532, ข.4553/2533, ข.5056/2533, ข.5511/2533 (หมายเลขคำที่
ข.3690/2532) และ ข.748/2534 (หมายเลขคำที่ ข.598/2533)ของศาลชั้นต้น ยกฟ้องจำเลยที่ 3
โจทก์ จำเลยที่ 1 และที่ 2 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องจำเลยที่ 1 และที่
2เสียด้วย นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์และโจทก์ร่วมฎีกา ศาลฎีกา
วินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้ว ปัญหาวินิจฉัยในชั้นฎีกามีว่า จำเลยที่ 1 และที่ 2 กระทำความผิดตาม
ฟ้องหรือไม่ เห็นว่าสัญญากู้ยืมเงินเอกสารหมายเลข จ.9 มีข้อความระบุไว้ชัดเจนว่า ตกลงกู้เงินกันมี
กำหนดระยะเวลา 6 เดือน ถึงแม้ในทางพิจารณาจะได้ความว่ามีการแบ่งจ่ายเงินต้นออกเป็นสาม
งวดก็ตาม แต่ไม่ว่าจะคำนวณดอกเบี้ยในอัตราร้อยละสิบห้าต่อปี จากยอดเงินต้นจำนวน
5,500,000 บาทในระยะเวลา 6 เดือน หรือคำนวณนับแต่วันที่จำเลยที่ 2 ได้รับเงินที่กู้จนถึงวันที่
เช็คที่จำเลยที่ 2 ออกให้เพื่อชำระหนี้ถึงกำหนดจ่ายเงิน อันเป็นช่วงระยะที่มีการกู้เงินกัน
ตามความเป็นจริงจำนวนเงินค่าดอกเบี้ยที่คำนวณได้ก็ไม่ถึง 500,000 บาท ทั้งสองกรณีดอกเบี้ยที่
ตกลงกันตามสัญญากู้ยืมเงิน เอกสารหมายเลข จ.9 จึงเกินร้อยละสิบห้าต่อปี ซึ่งต้องห้ามตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 654 ดังนั้น การที่นางเจริญศรีคิดดอกเบี้ยเอากับจำเลยที่
2เป็นเงิน 500,000 บาท แล้วนำไปรวมกับเงินต้นเป็นเงิน 6,000,000 บาทเป็นการให้บุคคลอื่นกู้ยืม

เงินโดยคิดดอกเบี้ยเกินกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พ.ศ. 2475 มาตรา 3 เชื้อพิพาทเป็นเช็คที่ออกให้เพื่อชำระหนี้ดังกล่าว จึงเป็นเช็คที่มีมูลหนี้ผิดกฎหมายไม่อาจบังคับชำระได้รวมอยู่ด้วย ดังนั้นการออกเช็คพิพาทของจำเลยที่ 1 และที่ 2 จึงไม่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 ตามที่โจทก์ฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามาศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์และโจทก์ร่วมฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน

องค์คณะ

สะสม สิริเจริญสุข · กุเกียรติ์ สุนทรบุระ · ชัยนาท พันดาวงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/496/2537>